

ת"פ 56553/08/21 - מדינת ישראל ואח'... נגד אלבר ציי רכב (ר.צ.). בע"מ, ינון עמית, אירית פרנקו, רעות בנודיס, חיים לוי, דניאל לוי, ח ואח'...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 56553-08-21 מדינת ישראל נ' אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ ואח'

לפני	כבוד השופטת דנה אמיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ 2. ינון עמית 3. אירית פרנקו 4. רעות בנודיס 5. חיים לוי 6. דניאל לוי 7. חיים לוי - טרייד אין בע"מ 8. גלובל אוטו מקס בע"מ 9. ירון גולדמן 10. גיל אייזנברג

החלטה

החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטתי בפרוטוקול הדיון מיום 3.7.2022. עניינה של ההחלטה בבקשת ההגנה לעיון והעתקת מסמכים הנוגעים למשא ומתן עם באי כוחו של עד המדינה ה.ג., וכאלה הקשורים להסכם אי העמדה לדין של עובדיו של עד המדינה, אשר סווגו על ידי המאשימה כתרשומות פנימיות. החלטה ביחס ליתר חומרי החקירה המבוקשים תינתן בנפרד.

רקע והשתלשלות העניינים

1. ביום 15.5.2022 הוגשה על ידי ב"כ הנאשם 2 בקשה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**), לעיון והעתקת חומרי חקירה, 'ובין היתר, המסמכים מושא בקשה זו. ביום 28.6.2022 ביקש ב"כ הנאשם 10 להצטרף לבקשה, וביום 9.6.2022 הוגשה בקשה דומה על ידי ב"כ הנאשמים 5-8. תגובת המאשימה הוגשה ביום 29.6.2022.

2. לאחר דיון שהתקיים ביום 3.7.2022 בו טענו הצדדים את טענותיהם באריכות, הצטמצם היקף החומר

המבוקש בכל הנוגע לעד המדינה ועובדיו, ובעת הזאת נותר להכריע האם תיעוד שנערך על ידי הפרקליט עו"ד עוזיאל בקשר להסכם שנערך עם עד המדינה הוא בגדר חומר חקירה לגביו קמה להגנה זכות עיון והעתקה, או שמא מדובר בתרשומות פנימיות שאין מקום להעבירן. התיעוד כולל 3 תרשומות שנערכו על ידי עו"ד עוזיאל במערכת הממוחשבת של הפרקליטות בתאריכים 30.10.2017, 21.1.2018 ו- 29.4.2018 (להלן: **המסמכים המבוקשים**).

3. עמדת המבקשים היא שיש להעביר לעיונם את כלל החומרים הקיימים המתעדים את הקשר עם עד המדינה ו/או מייצגיו, בין אם הוגדרו כתרשומות פנימיות או בכל אופן אחר, תוך שהפנו לחובה לתעד כל קשר ומגע עם עד המדינה ומייצגיו ולפסיקה. באופן דומה עתרו לקבלת כל חומר הנוגע לטובות הנאה לעובדי עד המדינה.

4. בהמשך להחלטתי מיום 3.7.2022 העמידה המאשימה לעיוני את המסמכים המבוקשים ולצידם חומרי חקירה רלוונטיים שהועברו זה מכבר להגנה, הן ביחס למגעים עם עד המדינה ומייצגיו, הן בקשר לטובות הנאה לעובדיו. לטענתה, המסמכים המבוקשים הם בגדר תרשומות פנימיות שאינה מהווה חומר חקירה, ואין בהם מידע רלוונטי שלא מקבל ביטוי בחומרי חקירה שהועברו להגנה. לצד העמדת המסמכים המבוקשים וחומרי החקירה הרלבנטיים לעיוני הגישה המאשימה גם הצעת פרפרזה, המשקפת לטענתה את המידע הרלוונטי לנאשמים המצוי במסמכים המבוקשים, והסכימה כי זו תועמד לעיון ההגנה ככל שאמצא שיש צורך בכך.

המסגרת הנורמטיבית

5. זכותו של נאשם לעיין בחומר החקירה הנוגע לאישום מעוגנת בסעיף 74 לחסד"פ. כידוע, תכליתה של זכות זו היא להבטיח את זכותו של הנאשם להליך הוגן וכן את האינטרס הציבורי בבירור האמת. כפי שנקבע לא אחת, אין לפרש את המונח "חומר החקירה" באופן מצמצם, והוא כולל גם ראיות השייכות לפריריה של האישום. על בית המשפט לשקול האם ראיה מסוימת נכללת בחומר החקירה על פי כללי השכל הישר, ובמגמה לאפשר לנאשם הזדמנות הוגנת להגן על עצמו. בפסיקה אומץ מבחן גמיש לשאלה מהו חומר חקירה שלנאשם זכות לעיין בו, וכשקם ספק בשאלה האם חומר מסוים מהווה חומר חקירה, אותו ספק יפעל לטובת הנאשם. עם זאת נקבע כי אין המדובר בזכות מוחלטת ובלתי מוגבלת, אלא בזכות יחסית הכפופה למבחן הרלוונטיות. דהיינו יש לבחון את הזיקה של החומר בו מבוקש העיון לעובדות האישום ולשאלות העומדות להכרעה במשפט (בג"ץ 233/58 אל הוזיל נ' משטרת ישראל, לט(4) 124 (6.11.1985), בש"פ 8252-13 מדינת ישראל נ' שינר, (23.1.2014), בש"פ 10283/09 לדר נ' מדינת ישראל (19.1.2010)).

6. בעת מתן החלטה בבקשה לעיון והעתקת חומרי חקירה יש אף לאזן את זכותו של נאשם אל מול זכויות אחרות שעלולות להפגע ממתן זכות העיון, ולבחון את חיוניות הפגיעה בהן ואת מידת הזיקה של החומר המבוקש לעובדות האישום והשאלות במחלוקת. ככל שהזיקה קרובה יותר, כך יטה בית המשפט לאפשר עיון בחומר המבוקש ולהיפך. (בש"פ 347/19 פלוני נ' מדינת ישראל (24.6.2019), בש"פ 4227/19 פונטה נ' מדינת ישראל (11.7.2019), בש"פ 7233/18 בכיראת נ' מדינת ישראל (27.10.2018)).

7. אשר לתרשומות פנימיות: על מנת לאפשר לעובד ציבור שיח כן וחופשי והתנסחות בפתיחות ובגילוי, ולמנוע את הגבלת הליך קבלת ההחלטות במנהל הציבורי, מסמכים שהם במהותם עיבוד, ניתוח או הסקת מסקנות של

גורמי החקירה או התביעה מוגדרים כ"תרשומת פנימית" שבדרך כלל אינה מועברת לעיון ההגנה - בין אם מאחר ותרשומת פנימית איננה בגדר חומר חקירה שיש להעמידו לעיון כלל ובין אם מכוח חיסיון יחסי (בש"פ 7553/10 **בר-אשר נ' מדינת ישראל** (7.12.2010), בג"ץ 1689/02 **נמרודי נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד נז(6) 49, 63 (2003), בש"פ 6507/09 **קצב נ' מדינת ישראל** (13.9.2009), בש"פ 948/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (24.2.2016)), בש"פ 6662/19 **מדינת ישראל נ' בן עוז**, (24.11.2019), יצחק עמית **חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי** 781 (2021) (להלן: **עמית**)).

8. איפיון תרשומת פנימית ככזו, אינו נובע רק ואף לא בעיקר מהכותרת הניתנת למסמך מסוים או מהמיקום בו נרשם במסגרת חומרי החקירה. יש לבחון את תוכן המסמך, מהותו, וזיקתו למבקש העיון ולהגנתו, כשיש לזכור שהגם שהרשות הציבורית אינה מחויבת למסור מידע שהוא בגדר תרשומת פנימית, לא קיים איסור לעשות כן (**עמית**, 788).

9. באשר לחומר הקשור לעד מדינה, כידוע, רשויות החקירה נדרשות לתעד את כל שנאמר אשר יש לו חשיבות ומשמעות למשא ומתן עם עד מדינה פוטנציאלי (ע"פ 1361/10 **מדינת ישראל נ' זגורי** (2.6.2011)). החובה לתעד משא ומתן עם מי שעתיד להיות עד מדינה לקראת כריתת הסכם עמו מעוגנת גם בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.2201 בעניין **"עד מדינה"**. סעיף 12א להנחייה מורה כי על תיעוד זה, כמו גם על נוסח ההסכם, יחולו הוראות סעיף 74 לחסד"פ. האמור נכון בין אם המדובר במשא ומתן שנערך על ידי פרקליט ובין אם על ידי גורמי החקירה (בע"ח (מחוזי ת"א) 27406-09-17 **יפוח נ' מדינת ישראל** (23.3.2018)).

מן הכלל אל הפרט

10. בחנתי את עתירת ההגנה בראי הכללים הנורמטיבים שלעיל ואף עיינתי במסמכים המבוקשים. כאמור, המדובר בשלושה מסמכים שנערכו על ידי פרקליט במערכת הממוחשבת של הפרקליטות כך שעל פני הדברים, בפן הצורני, נחזים המסמכים כתרשומת פנימית שבאופן רגיל לא תועמד לעיון ההגנה. יחד עם זאת, עיון במסמכים מלמד כי חלקה העיקרי של התרשומת מתעד מגעים לקראת חתימת הסכם עד המדינה שהוא כמובן רלוונטי לאישומים, ומן הראוי שהמפורט בתרשומות בהקשר זה יהיה בידי ההגנה.

11. עיינתי במסמכים מתוך חומרי החקירה אותם העבירה לעיוני המשיבה לצד המסמכים המבוקשים, אך אינני מוצאת שדי בהם וכי הם משקפים באופן מלא את הדברים. הצעת המאשימה להעברת פרפרזה להגנה מקובלת עלי בנסיבות, בשים לב למיקום עריכת התרשומות, במערכת הממוחשבת של הפרקליטות, ולכך שחלק מהמפורט בהן הוא בגדר תרשומת פנימית מובהקת שאין להעבירה. יחד עם זאת, מצאתי שיש להרחיב את הפרפרזה שהוצעה על ידי המאשימה ולכלול בה ציטוט מדויק של המפורט בתרשומת, למעט החלקים שהם בגדר תרשומת פנימית.

12. אשר על כן, המאשימה תערוך פרפרזה מתוקנת באופן הבא:

א. **ביחס לתרשומת מיום 30.10.2017** תפרט המאשימה את מועד עריכת התרשומת ועורכה

עמוד 3

ותצטט בפרפרזה את שורות 1-8 לתרשומת בלבד, מששורות 9-13 כוללות תרשומת פנימית מובהקת.

ב. **ביחס לתרשומת מיום 21.1.2018** תפרט המאשימה את מועד עריכת התרשומת ועורכה ותצטט בפרפרזה את התרשומת במלואה.

ג. **ביחס לתרשומת מיום 29.4.2018** תפרט המאשימה את מועד עריכת התרשומת ועורכה ותצטט את התרשומת החל מהמילה השישית בשורה הראשונה ועד סופה.

13. בקשר לבקשה לקבלת אישור פרקליט המחוז המאשר את מתן טובת ההנאה לעובדיו של עד המדינה, ובפרט לעקיבא וייס, על פי המסמכים שהועמדו לעיוני אישור פרקליטת המחוז הועבר זה מכבר להגנה.

המזכירות תעביר את החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אב תשפ"ב, 13 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.